

Udskriftsdato: 27. december 2025

AFG nr 9113 af 30/01/2018 (Gældende)

Kreditorforsikring ved arbejdsløshed - Ejerskabet til forsikringen - Gældseftergivelse overfor den forsikrede

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 17-1842896

Kreditorforsikring ved arbejdsløshed - Ejerskabet til forsikringen - Gældseftergivelse overfor den forsikrede

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at forsikringsudbetalinger fra et forsikringsselskab (spørgeren) til en kreditor, der driver udlånsvirksomhed, på et lån ikke er skattepligtig for debitoren på det pågældende lån, når forsikringsudbetalingerne sker som følge af debitorens ufrivillige arbejdsløshed. Skatterådet kunne ikke tiltræde, at en bank, der er forsikringstager i forsikringsaftalen med forsikringsselskabet, også skal anses som ejer af den pågældende forsikring. Skatterådet anså derimod debitoren på lånet, der tillige er den forsikrede i forsikringsaftalen, for ejer af den pågældende forsikring. Herefter anså Skatterådet forsikringen for en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, hvorved forsikringsudbetalingerne er indkomstskattepligtige for ejeren af forsikringen efter stk. 2, jf. § 55.

Skatterådet kunne herefter bekræfte, at reduktionen af debitorens restgæld på lånet i forbindelse med forsikringsselskabets udbetalinger til kreditoren ikke er en skattepligtig gældseftergivelse efter kursgevinstlovens § 21 for debitoren, idet debitoren ikke bliver frigjort fra sin gæld til kreditoren i større omfang end de udbetalte forsikringsudbetalinger fra forsikringsselskabet til kreditoren.

Endvidere kunne Skatterådet bekræfte, at banken har fradrag for præmien betalt til forsikringsselskabet efter statsskattelovens § 6, litra a.

Skatterådsmøde 30. januar 2018 - SKM2018. 80. SR

Spørgsmål

1. Kan det bekræftes, at forsikringsudbetalinger fra Spørger direkte til Kreditor ikke vil have nogen indkomstskattemæssige konsekvenser for Kunden?
2. Kan det bekræftes, at reduktion af Kundens restgæld på privatlånet i forbindelse med Spørgers forsikringsudbetalinger til Kreditor ikke er en skattepligtig gældseftergivelse efter kursgevinstlovens § 21 for Kunden?
3. Kan det bekræftes, at Banken har et skattemæssigt fradrag for præmiebetalingen til Spørger?

Svar

1. Nej
2. Ja
3. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Efter det oplyste er spørgeren en filial af et udenlandsk forsikringsselskab.

Følgende fremgår af anmodningen om sagens faktiske forhold:

"[Spørger] påtænker at udbyde en kreditorforsikring med arbejdsløshedsdækning ("Kreditorforsikringen") på det danske marked som nærmere beskrevet nedenfor.

Spørger påtænker at indgå en forsikringsaftale med et pengeinstitut eller en anden finansiel institution ("Banken") som en gruppeforsikring ("Gruppeforsikringen"). Gruppeforsikringen vil omfatte forskellige forsikringsdækninger, som Banken og Bankens kunder kan aftale at kunderne skal indgå under ("Kunderne" og enkeltvis "Kunden"). Kreditorforsikringen vil indgå under Gruppeforsikringen.

Gruppeforsikringen mellem Banken og Spørger vil kun dække Bankens Kunder som forsikrede, hvis Kunderne indgår en aftale herom med Banken. Indgår Kunden en sådan aftale med Banken, vil Kunden blive tilmeldt under Gruppeforsikringen (som forsikret og gruppemedlem), og Kunden vil alene kunne opnå dækning i det omfang, det følger af de forsikringsbetingelser for Kreditorforsikringen, som fastsat i Gruppeforsikringen ("Forsikringsbetingelserne").

Det påtænkte aftalegrundlag vil dog afspejle, at der er tale om en gruppeforsikring, hvor Banken kan tilbyde sine Kunder (forsikrede) tilmelding. Gruppeforsikringen vil ved ufrivillig arbejdsløshed dække Kundernes ydelser på deres privatlån.

Banken vil være forsikringstager og grupperepræsentant. Ud over at opretholde Gruppeforsikringen har Banken ingen øvrig rolle over for Kunden i henhold til forsikringsaftalen. Al kommunikation angående ændringer, ophør, skadebehandling eller kundeservice varetages af Spørger. Dataudveksling mellem Banken og Spørger foretages elektronisk.

Idet Banken som beskrevet ovenfor vil indgå aftalen om Gruppeforsikringen med Spørger (forsikringsgiver), vil Banken være forsikringstager, ligesom Banken vil være ejer af forsikringen, idet Banken har ret til at disponere over Gruppeforsikringen m.v. over for Spørger, herunder f.eks. ret til at opsigte Gruppeforsikringen under iagttagelse af reglerne i Forsikringsbetingelserne (varsel osv.).

Kunderne vil ikke være parter i Gruppeforsikringen mellem Spørger og Banken. Kunderne indgår alene en aftale med Banken om tilmelding under Gruppeforsikringen. Kunden har ret til at opsigte adgang til forsikringsdækning under Gruppeforsikringen iht. gældende regler (14 dage ved fortrydelse, ellers løbende måned plus 30 dage, jf. forsikringsaftalelovens § 34). Gruppeforsikringen vil dække Kundens ufrivillige arbejdsløshed, hvorfor den enkelte Kunde vil være den forsikrede. I tilfælde af opsigelse af forsikringsaftalen bortfalder hele Gruppeforsikringen, og de af Bankens kunder, der er tilmeldt Gruppeforsikringen, vil herefter ikke længere være forsikrede.

Det er alene Kunder hos Banken, som kan aftale med Banken at blive dækket af Kreditorforsikringen, ligesom Kreditorforsikringen automatisk ophører, hvis Kunden stopper med at være kunde i Banken. Kunden vil være en fysisk person med dansk CPR-nummer og fast bopæl i Danmark. Kunderne bliver ikke tilmeldt Kreditorforsikringen som led i et erhvervsmæssigt forhold.

Forsikringsbegivenheden (ufrivillig arbejdsløshed) indtræder, hvis Kundens faste ansættelsesforhold ophører på grund af omstrukturering eller arbejdsmangel, hvis Kundens arbejdsgivers virksomhed helt eller delvist nedlægges, eller som følge af andre årsager, Kunden ikke har indflydelse på. Det er en betingelse, at Kunden er tilmeldt som aktivt jobsøgende ved et jobcenter, står til rådighed for arbejdsmarkedet, får bevilget udbetaling fra en dansk a-kasse eller tilsvarende offentlig ydelse i henhold til de regler, som aktuelt gælder.

Kreditorforsikringen vil omfatte låneydelserne på Kundernes privatlån hos et selskab, der driver udlånsvirksomhed, i tilfælde af ufrivillig arbejdsløshed.

Långiver på privatlånet ("Kreditor") vil være et selskab, der driver udlånsvirksomhed. Der vil ikke være identitet mellem Banken og Kreditor.

Bankens kommercielle interesse i at tilbyde Kreditorforsikringen, som afdækker Kreditors (en tredjeparts) kreditrisiko, er navnlig, at Banken modtager et gebyr fra Kunden, jf. nedenfor. Forskellen mellem gebyret modtaget fra Kunden og præmien betalt til Spørger vil udgøre Bankens fortjeneste ved arrangementet. Hertil kommer, at en afdækning af Kundernes risiko på øvrige lån (herunder Kundernes privatlån til Kreditor) vil reducere Bankens egen kreditrisiko på sine låneengagementer med Kunderne. Kreditor-

forsikringen forventes at blive et produkt, Banken vil benytte som led i den almindelige kundepleje og -fastholdelse.

Banken vil betale en præmie til Spørger for at opretholde Gruppeforsikringen.

Kunden vil betale et gebyr til Banken for at deltage i Gruppeforsikringen som gruppemedlem/forsikret. Det kan både være Banken og Spørger, som står for opkrævningen af gebyret.

Hvis Banken opkræver gebyret hos Kunden vil det ske via konto-til-konto overførsel, NETS eller GIRO.

Hvis Spørger står for gebyropkrævningen hos Kunderne på vegne af Banken (hvilket i givet fald alene vil ske af administrative årsager), vil gebyret blive opkrævet af Spørger hos Kunden via NETS/GIRO, og Spørger vil udbetale differencen mellem præmien og gebyret til Banken.

Kundens gebyrbetaling beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende låneydelse (beregnet på månedligt basis) på privatlånet.

Hvis forsikringsbegivenheden indtræder (og de øvrige betingelser er opfyldt), vil låneydelserne på Kundens privatlån blive dækket af Gruppeforsikringen.

I tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden sker der udbetaling af forsikringssummen (låneydelserne) direkte fra Spørger til Kreditor, således at Spørger dækker Kundens betalingsforpligtelser på privatlånet, så længe forsikringsbegivenheden er tilstede.

Udbetalinger fra Spørger vil blive indbetalt direkte til Kreditor som ydelse på Kundens lån (lånet er specificeret ved tilmelding til Gruppeforsikringen). Spørger har ikke regres imod Kunden.

Det skal for en god ordens skyld bemærkes, at Kunden vil blive orienteret om, at påløben rente i perioden med udbetaling ikke er fradragsberettiget for Kunden.

Spørger vil ikke have nogen aftale med Kreditor vedrørende forsikringen eller udbetalingen. Spørger foretager – hvis og når betingelserne for dækning er tilstede – udbetaling (på vegne af Kunden) i henhold til de gældende betalingsbetingelser mellem Kunden og Kreditor.

Spørger vil dække Kundens ydelser på privatlånet over for Kreditor så længe betingelserne for dækning er tilstede – hverken mere eller mindre.

Det bemærkes, at maksimumbeløbet og -perioden på udbetalingen på Kreditorforsikringen aldrig vil kunne overstige det krav Kreditor har mod Kunden (inkl. renter m.v.).

Der vil aldrig ske direkte udbetaling til Kunden, men Spørgers udbetaling til Kreditor vil naturligvis reducere Kundens restgæld på privatlånet, idet Kunden vil blive tilsvarende frigjort for betalingsforpligtelsen."

Spørgers opfattelse og begrundelse

Af anmodningen fremgår følgende om spørgerens opfattelse og begrundelse:

" Ad spørgsmål 1

Da ejer/forsikringstager og forsikrede ikke er identiske, er arbejdsløshedsforsikring ikke omfattet af § 49 i pensionsbeskatningsloven, jf. TfS 1992, 495. Forsikringen er dermed omfattet af de almindelige regler i statsskatteloven.

Faktum i denne anmodning er sammenligneligt med faktum i TfS 1992, 495.

I denne sag fandtes låntageren ikke indkomstskattepligtig af udbetaling fra en forbrugslånsforsikring. Der var i sagen tale om en forsikring, der dækkede ydelserne på låntagers (forsikredes) lån hos et pengeinstitut (långiver og ejer/forsikringstager) i tilfælde af låntagers ufrivillige arbejdsløshed m.v. I sagen udtalte Ligningsrådet:

"[...] låntager vil ikke være indkomstskattepligtig af »gældseftergivelsen«, der forudsætningsvis sker i samme omfang, som långiver får udbetalt forsikringssummen fra tegnede forsikringer [...]"

Efter Ligningsrådets opfattelse var der i sagen ikke tale om en (skattepligtig) gældseftergivelse, jf. følgende udtalelse i sagen:

"Gældseftergivelse beror normalt på en efterfølgende selvstændig vurdering af muligheden for overhovedet at opnå betaling. Det må imidlertid anses for en klar forudsætning for den låntager, der tegner en forbrugerlånsforsikring, at betalingsforpligtelsen, uanset låntagerens økonomiske forhold i øvrigt, ikke er aktuel ved forsikringsbegivenhedens indtræden".

Tilsvarende gør sig gældende i denne anmodning.

I TfS 1992, 495 var der identitet mellem långiver og forsikringstager, således at långiver – efter udbetalingen fra forsikringsgiver – foretog den (skattefrie) "gældseftergivelse" over for kunden. I denne sag er der ikke identitet imellem långiver og forsikringstager, idet långiver i denne anmodning vil være en tredjepart.

Denne (eneste) forskel er dog uden betydning. Når og hvis betingelserne for dækning indtræder, dækker Spørger Kundens betalingsforpligtelser på privatlånet og foretager betaling til långiver på vegne af Kunden. Derved indtræder Spørger i långivers fordring på Kunden for så vidt angår den dækningsberettigede ydelse, jf. det almindelige obligationsretlige princip om interventionsbetaling (se f.eks. Peter von Eyben m.fl., Lærebog i Obligationsret II, 3. udgave, s. 288). Præcis som i TfS 1992, 495 sker "gældseftergivelsen" forudsætningsvis i samme omfang, som der foretages udbetaling på forsikringen.

For Kunden gælder der præcis samme klare forudsætning som i TfS 1992, 495 om, at betalingsforpligtelsen på lånet ikke vil være aktuel ved forsikringsbegivenhedens indtræden. Dermed er der ikke tale om en skattepligtig gældseftergivelse.

Resultat er i øvrigt helt i overensstemmelse med princippet om symmetri i beskattningen af forsikringsprodukter, jf. bl.a. pensionsbeskatningslovens §§ 49 og 53 A. Som i TfS 1992, 495 vil Kunderne i denne sag naturligvis heller ikke have fradrag for præmieudgiften.

Hvis Kunderne anses for skattepligtige af den udbetaling på forsikringen, Spørger foretager direkte til Kreditor, vil dette medføre det asymmetriske og åbenbart urimelige resultat, at Kunden beskattes, hvis forsikringen bliver aktuel, men ikke indrømmes et tilsvarende fradrag for præmien. Dette vil selvsagt gøre dette forsikringsprodukt uattraktivt, idet produktet ikke vil kunne konkurrere med lignende – men symmetrisk beskattede – forsikringsprodukter.

Spørgsmål 1 skal derfor besvares med "ja".

Ad spørgsmål 2

Det ønskes for en god ordens skyld udtrykkeligt bekræftet, at reduktion af Kundens restgæld på privatlånet i forbindelse med Spørgers forsikringsudbetalinger til Kreditor ikke er en skattepligtig gældseftergivelse efter kursgevinstloven for Kunden.

Som anført ovenfor under "Ad spørgsmål 1" er faktum i denne anmodning sammenligneligt med faktum i TfS 1992, 495. I TfS 1992, 495 bekræftede Ligningsrådet – som svar på spørgsmålet om, hvorvidt udbetaling fra forsikringen i sagen ville have skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser for låntager (forsikrede) – at låntager vil ikke være indkomstskattepligtig af "gældseftergivelsen".

Ligningsrådet har altså taget udtømmende stilling til spørgsmålet og netop bekræftet, at forsikringsarrangementet i sagen, der som nævnt er sammenligneligt med forsikringsarrangementet i denne anmodning, ikke medfører indkomstbeskatning af låntager og derfor ej heller resulterer i beskatning efter kursgevinstloven. Der er da også i TfS 1992, 495 klart forudsat, at beskatning efter kursgevinstloven slet ikke kommer på tale, da det i afgørelsen er fastslået, at beskatningsspørgsmålet alene skal løses efter statsskatteloven.

Allerede derfor skal spørgsmål 2 utvivlsomt besvares med "ja".

Ved Spørgers betaling af en ydelse på Kundens lån finder der netop ikke en skattepligtig gældseftergivelse efter kursgevinstloven sted, (i) da der ikke eksisterer en forpligtelse for Kunden til at betale ydelsen, når der er indtrådt en forsikringsudløsende begivenhed, (ii) da Kunden selv har været med til at finansiere Spørgers betaling af ydelsen, og (iii) da lånets Kreditor ikke har lidt et af kursgevinstloven omfattet tab på en fordring mod Kunden.

SKAT har imidlertid i det bindende svar i SKM2014. 643. SR ved besvarelsen af et spørgsmål om låntagers mulige skattepligt efter statsskattelovens § 4 afslutningsvis anført, at der herved ikke er "taget stilling til om låntagers gældseftergivelse er skattepligtig for låntager i henhold til kursgevinstloven". Det i SKM2014. 643. SR anførte, som efter Spørgers opfattelse alene kan anses for en "serviceoplysning" med en klar afgrænsning af det spørgsmål, som SKAT har forholdt sig til i det pågældende svar, er ikke udtryk for en ændring af den med den bindende forhåndsbesked, TfS 1992, 495, fastlagte retstilstand, således som det også fortsat fremgår af den Juridiske Vejledning, jf. nedenfor.

"Ingen gæld"

Spørgers opfattelse er som nævnt i fuld overensstemmelse med den bindende forhåndsbesked TfS 1992, 495, hvor Ligningsrådet blandt andet anfører følgende:

"Gældseftergivelse beror normalt på en efterfølgende selvstændig vurdering af muligheden for overhovedet at opnå betaling. Det må imidlertid anses for en klar forudsætning for den låntager, der tegner forbrugslånsforsikring, at betalingsforpligtelsen, uanset låntagerens økonomiske forhold i øvrigt, ikke er aktuel ved forsikringsbegivenhedens indtræden. Der er derfor ikke tale om en gældseftergivelse."

Ligningsrådets bindende forhåndsbesked, TfS 1992, 495, er fortsat udtryk for gældende ret. Der henvises således fortsat til dette bindende svar i den seneste juridiske vejledning, 2017-2, hvor det i afsnit C. A. 10.4.3.6 under afsnittet "Den skattemæssige behandling af låntager" blandt andet hedder:

"Låntager skal ikke medtage "gældseftergivelsen" som forudsætningsvis sker i samme omfang, som långiver får udbetalt forsikringsydelse fra tegnede forsikringer.

[...]

Grunden til at rentefradraget korrigeres, er, at renter som hovedregel kan fratrækkes, når de forfalder, hvad enten de faktisk betales eller blot tilskrives kontoen. For at opnå fradrag for renter, skal der ligge en retligt bindende forpligtelse, både til at betale gælden og til at forrente den.

[...]

Det er imidlertid en klar forudsætning for den låntager, der tegner en forbrugslånsforsikring, at betalingsforpligtelsen, uafhængigt af låntagerens økonomiske forhold i øvrigt, ikke er aktuel ved forsikringsbegivenhedens indtræden. Der er derfor ikke tale om en gældseftergivelse i skattemæssig forstand."

Der påhviler i de omhandlede situationer ikke Kunden en retligt bindende forpligtelse til at betale de af Kreditorforsikringen dækkede ydelser, og for så vidt angår sådanne ydelser kan der således ikke påhvile Kunden en af kursgevinstloven omfattet gæld, som Kunden kan få eftergivet, når gælden nedskrives i overensstemmelse med den aftalte amortisationsplan.

"Kunden har selv betalt"

Kunden betaler et gebyr til Spørger, der er fastsat som en procentsats af låneydelsen (beregnet på månedligt basis), for at være omfattet af den af Banken tegnede Gruppeforsikring. Kunden har med andre ord – gennem ikke-fradragsberettigede gebyrbetalinger – selv finansieret den gældsnedbringelse og frigørelse for betalingspligt, der forudsætningsvis sker i samme omfang, som Kreditor modtager betaling fra Spørger, såfremt forsikringsbegivenheden indtræder.

Dette er også i overensstemmelse med Skatterådets bindende svar, TfS 2016, 336 SR, hvor Kunden ikke blev anset for skattepligtig af en præmiefritagelse i tilfælde af ufrivillig arbejdsløshed. Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling og begrundelse, hvor der blandt andet hedder:

"At spørger, der er forsikringsselskab, ønsker at tilbyde sine kunder én præmienedsættelse (op til 12 måneders præmie) på skadesforsikringen, såfremt kunden (forsikringstager og forsikrede) bliver ufrivillig arbejdsløs, medfører som udgangspunkt ikke skattepligtig [sic] for kunden, jf. statsskattelovens § 5, litra b. Det begrundes med - som oplyst - at forsikringssummen (præmiefritagelsen) direkte er afholdt igennem præmien på skadesforsikringen."

Gennem en egenbetaling i form af gebyrbetalinger har Kunden fra start af sikret sig, at der ikke påhviler Kunden en betalingsforpligtelse i de af forsikringen dækkede situationer.

"Kreditor har ikke lidt et tab"

Kreditor har ved Spørgers betaling af en ydelse på et lån heller ikke konstateret et tab på en fordring mod Kunden.

Dette fastslog Ligningsrådet allerede i den bindende forhåndsbesked, TfS 1992, 495, og det har Skatterådet efterfølgende bekræftet i det bindende svar, TfS 2012, 784. I sidstnævnte sag tog Skatterådet blandt andet stilling til et spørgsmål om kreditors mulighed for fradrag for tab på en fordring i en situation, hvor et dansk selskab (spørger), som ønskede at sikre sig mod en del af risikoen for tab på kunder, som ved brug af et kundekort havde foretaget køb på kredit hos spørgeren, havde tegnet en forsikring til dækning af spørgerens tilgodehavende i tilfælde af, at kunden blev arbejdsløs.

Til et spørgsmål om spørgers fradragsret for tabet på hedder det:

"Det er som ovenfor anført Skatteministeriets opfattelse, at det mellem spørger og kunden er aftalt, at såfremt kunden betaler en bestemt ydelse i forbindelse med sit kundekort, så er kunden ikke forpligtet til at betale for de varer, som han køber i den periode, hvor han er arbejdsløs (med de begrænsninger, der fremgår af aftalen).

Det er ved ufrivillig arbejdsløshed aftalt, at spørger modtager en forsikringsudbetaling, der dækker det beløb, som kunden ellers ville være forpligtet til at betale. Når kunden har været arbejdsløs i 30 dage, bortfalder den betalingsforpligtelse, som kunden ville have haft til spørger, når kunden efterfølgende handler varer. I forbindelse med, at kunden efterfølgende handler varer, opstår der efter Skatteministeriets

opfattelse ikke en betalingsforpligtelse for kunden, og spørger har dermed ikke en fordring på kunden, der kan anses for tabt.

Skatteministeriet skal bemærke, at spørger dermed skattemæssigt bliver stillet på samme måde, som hvis kunden selv havde købt varerne på kredit, idet spørger alene vil blive beskattet af den forsikringsudbetaling, der skal dække leverancen."

Som det fremgår bygger Skatteministeriets argumentation på de synspunkter, som ligger til grund for Ligningsrådets afgørelse i 1992.

Kreditor har således ikke lidt et efter kursgevinstloven fradragsberettiget tab på en fordring i forbindelse med, at Kreditor fortsat nedskriver Kundens gæld i overensstemmelse med den aftalte amortisationsplan, og en "symmetribetragtning" fører derfor også til, at Kunden ikke skal beskattes af en gældseftergivelse.

Henset til ovenstående er der således ikke grundlag for beskatning af Kunden efter kursgevinstloven. Beskatning efter kursgevinstloven vil være klart uforenelig med praksis, ligesom det i øvrigt vil medføre et åbenbart urimeligt resultat, idet Kunden i givet fald reelt vil blive dobbeltbeskattet, jf. også ovenfor om symmetri i beskatningen af forsikringsprodukter.

Ad spørgsmål 3

Idet Banken er skattepligtig af Kundens gebyrbetalinger, vil Banken have fradrag for betalingen af forsikringspræmien til Spørger, da Banken alene skal beskattes af sin nettoindkomst, jf. statsskattelovens §§ 4-6.

Spørgsmål 3 skal derfor besvares med "ja".

Spørgerens repræsentant har i sit høringssvar til SKATs indstilling til Skatterådet anført følgende vedrørende spørgsmål 1 (da besvarelsen af spørgsmål 2 og 3 kunne tiltrædes):

"Ad spørgsmål 1

Det fastholdes, at forsikringen er omfattet af statsskattelovens bestemmelser, herunder at spørgsmålet skal afgøres i overensstemmelse med TfS 1992, 495.

Det er fortsat spørgers vurdering, at banken – og ikke kunden – skal anses for ejer af forsikringen, idet:

- banken vil være part til forsikringsaftalen,
- banken vil have alle partsbeføjelser i henhold til forsikringsaftalen, herunder beføjelser til at opsiges forsikringen m.v.,
- banken i øvrigt vil kunne disponere over forsikringen i enhver henseende, henset til de aftalte vilkår med forsikringsgiver, og
- kunden alene vil indgå en aftale med banken om tilmelding til gruppeforsikringen under de deri fastsatte vilkår, og kunden vil således ikke kunne påvirke de forsikringsvilkår, der er aftalt mellem banken og forsikringsgiver.

Der er intet kontraktforhold mellem kunden og forsikringsgiver. Kunden er bundet af bankens dispositioner i henhold til forsikringsaftalen mellem banken og forsikringsgiver.

Aftalen mellem kunden og banken om tilmelding til gruppeforsikringen er alene en aftale om dækningstilmelding under de vilkår, som fremgår af forsikringsaftalen mellem banken og forsikringsgiver.

Omstændighederne svarer til TfS 1992, 495.

Som nævnt er eneste forskel, at forsikringstager (pengeinstituttet) – i TfS 1992, 495 – tillige var kreditor på den fordring, forsikringsydelse dækkede, mens kreditor på fordringen i denne sag er en tredjepart, et selskab, der driver udlånsvirksomhed. Denne forskel er imidlertid uden betydning, herunder tillige henset til momenterne i SKATs indstilling.

Det hedder således i SKATs indstilling:

"Efter en samlet vurdering må bankens kunde, der har ret til forsikringsydelsen ved udbetaling og en selvstændig rådighed over sin forsikringsdækning, anses for den skatteretlige ejer af den påtænkte forsikring, uanset at banken formelt er forsikringstager i aftalen med spørgeren."

Som det var tilfældet i TfS 1992, 495 har kunden "ret til forsikringsydelsen ved udbetaling" i den forstand, at udbetalinger på forsikringen anvendes til afdrag på – og dermed nedbringelse af – kundens gæld, ligesom kunden – som i TfS 1992, 495 – har "en selvstændig rådighed over sin forsikringsdækning" i den forstand, at forsikringsdækning forudsætter, at kunden accepterer tilmelding.

Forholdet svarer således til TfS 1992, 495, herunder for så vidt angår momenterne i SKATs bedømmelse, jf. ovennævnte passus.

(...)"

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at forsikringsudbetalinger fra spørgeren direkte til kreditor ikke vil have nogen skattemæssige konsekvenser for kunden.

Begrundelse

Besvarelsen af nærværende spørgsmål forudsætter en bedømmelse af, hvem der i henhold til den påtænkte forsikringsordning er henholdsvis forsikringstager og sikrede, jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 2 og 3, for at fastlægge hvis interesse, forsikringen dækker.

Dernæst forudsætter besvarelsen af nærværende spørgsmål en bedømmelse af om den påtænkte forsikringsordning skal henføres til pensionsbeskatningslovens § 49 eller til statsskattelovens almindelige regler i §§ 4, litra c, og 5, litra b, og endelig hvem der i skatteretlig henseende kan anses for forsikringens ejer og den sikrede i henhold til forsikringen.

Repræsentanten har til støtte for den ønskede besvarelse af spørgsmålet gjort gældende, at banken skal anses for forsikringstager og ejer af forsikringen, mens bankens kunde skal anses for den sikrede i henhold til forsikringen, og at beskatningen derfor skal ske efter statsskattelovens regler, da forsikringen ikke kan anses for en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49.

Forsikringstager og sikrede, jf. forsikringsaftaleloven

I henhold til forsikringsaftalelovens § 2, stk. 2, forstås "forsikringstageren" som den, der med selskabet (forsikringsgiveren) har sluttet aftale om forsikring.

SKAT er i overensstemmelse med det af repræsentanten anførte enige i, at banken anses for at være forsikringstager for den påtænkte forsikring, idet banken indgår aftalen med spørgeren, betaler præmien og har retten til at disponere over aftalen, herunder at opsiges aftalen.

I henhold til forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3, forstås ved "den sikrede" den, som hvis en forsikringsydelse kommer til udbetaling, har ret til ydelsen.

Efter forsikringsaftalelovens § 35, 2. pkt. kan forsikring tegnes for forsikringstagerens eller tredjemands interesse.

Når forsikringsbegivenheden indtræder, tilkommer retten til erstatning den, hvis interesse forsikringen skal dække, selv om han ikke har fået meddelelse om forsikringen, jf. forsikringsaftalelovens § 57, stk. 1.

Den, der har ret til forsikringsydelsen, og som derved er den sikrede i forsikringsaftalen, kan således udover forsikringstageren også være tredjemand, hvis det er tredjemands interesse, der dækkes ved forsikringen, jf. sammenhængen mellem forsikringsaftalelovens §§ 2, 35 og 57.

Det beror på en fortolkning af forsikringspolisen og forsikringsvilkårene, om forsikringen omfatter forsikringstagerens eller tredjemands interesse.

Efter det oplyste om den påtænkte forsikring er forsikringsbegivenheden kundens "ufrivillig arbejdsløshed". I forsikringsbetingelserne defineres "ufrivillig arbejdsløshed" som ophør af kundens faste ansættelsesforhold på grund af omstrukturering eller arbejdsmangel, helt eller delvis nedlæggelse af arbejdsgiverens virksomhed samt andre årsager, som kunden ikke har indflydelse på.

Forsikringsbegivenheden er således ikke, at enten banken eller kundens kreditor skal have konstateret et konkret tab på et engagement med kunden som følge af kundens ufrivillige arbejdsløshed, for at forsikringen skal dække. Kundens ufrivillige arbejdsløshed er i sig selv den tilstrækkelige betingelse for, at spørgerens pligt til at betale afdrag og renter på kundens lån træder i kraft, uanset om banken eller kundens kreditor har lidt eller måtte lide et tab som følge af kundens ufrivillige arbejdsløshed.

Den interesse, der beskyttes ved den påtænkte forsikringsordning, må derfor anses for at være kundens interesse i at blive kompenseret for de negative økonomiske konsekvenser som den ufrivillige arbejdsløshed må antages at have og ikke kundens kreditors eller bankens interesse i at undgå tab på en fordring mod kunden.

Dette støttes endvidere af, at bankens interesse i deltagelsen i forsikringsarrangementet efter det oplyste navnlig er af kommerciel karakter – nemlig at oppebære den fortjeneste, der fremkommer som forskellen mellem præmien betalt af banken til spørgeren og gebyret modtaget af banken fra kunden.

Banken kan derfor som forsikringstager ikke anses for at afdække sin egen interesse ved den påtænkte forsikring.

Dette støttes yderligere af, at kunden gennem sit gebyr til banken for tilmelding til forsikringen indirekte betaler den fulde præmie til spørgeren, og at forsikringsydelsen betales direkte til kundens kreditor som afdrag på kundens gæld, hvorved forsikringsydelsen kommer bankens kunde til gode, jf. nedenfor under spørgsmål 2.

Efter en samlet vurdering må kunden således anses for "den sikrede" i den påtænkte forsikring, jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3, og derved den, som, hvis forsikringsydelsen kommer til udbetaling, har ret til ydelsen.

Kvalifikationen af den påtænkte forsikring

Da statsskattelovens regler har karakter af opsamlingsbestemmelser, finder de alene anvendelse, såfremt bestemmelserne i pensionsbeskatningsloven ikke finder anvendelse, jf. TfS 1992, 495 LR og tillige den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.2.2.4 og C. A. 10.4.2.7.

Efter pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 1, 1. pkt., kan den forsikrede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage udgifter til arbejdsløshedsforsikring. Udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette fremgår af pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 2.

Pensionsbeskatningslovens § 49 stiller ikke formkrav til arbejdsløshedsforsikringens konkrete indhold, og det er således en konkret vurdering, om en forsikring, der udbydes af et forsikringsselskab, kan betragtes som en arbejdsløshedsforsikring efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 49, jf. SKM2014. 643. SR i spørgsmål 1.

Henset til at forsikringsbegivenheden er kundens ufrivillige arbejdsløshed, samt at det i forsikringsbetingelserne er en forudsætning for udbetaling af forsikringsydelsen fra spørgeren, at kunden er tilmeldt som aktivt jobsøgende ved et jobcenter, står til rådighed for arbejdsmarkedet og får bevilget udbetaling fra en dansk a-kasse eller tilsvarende offentlig ydelse, må den påtænkte forsikring som udgangspunkt anses for en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, jf. SKM2014. 643. SR i spørgsmål 1.

Den forsikrede og forsikringens ejer, jf. pensionsbeskatningslovens § 49

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 49 sammenholdt med pensionsbeskatningslovens §§ 54, stk. 2, og 55, at fradragsretten for forsikringspræmierne og indkomstskattepligten ved udbetalingerne henholdsvis tilkommer og påhviler ejeren af den pågældende arbejdsløshedsforsikring, jf. tillige den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.1.1.

Såfremt kunden kan anses for ejer af arbejdsløshedsforsikringen, skal udbetalingerne herfra således beskattes hos kunden, jf. pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 2, og § 55.

Af forarbejderne til pensionsbeskatningslovens § 4, der vedrører livsforsikring, fremgår definitionen af henholdsvis "den forsikrede" og "forsikringens ejer".

Det følger heraf, at ved en "forsikret" person forstås, "at forsikringen skal være tegnet på dennes liv". I relation til pensionsbeskatningslovens § 49 må "den forsikrede" derfor anses for den person, hvis arbejdsløshed giver anledning til udbetaling af forsikringsydelsen i henhold til forsikringsaftalen.

SKAT er derfor i overensstemmelse med det af repræsentanten anførte enige i, at kunden anses for den forsikrede ved den påtænkte forsikring, da det er kundens ufrivillige arbejdsløshed, der medfører spørgerens pligt til at betale afdrag og renter på kundens gæld til kundens kreditor.

Det følger endvidere af forarbejderne til pensionsbeskatningslovens § 4, at ved en "forsikrings ejer" forstås "den person, som har samtlige ejerbeføjelser i henhold til forsikringsaftalen, herunder navnlig retten til at oppebære samtlige forsikringsydelser, så længe han lever, og til at bestemme, hvem der som begunstiget skal være berettiget til forsikringsydelser (overlevelserente) efter hans død samt til at disponere over forsikringen ved genkøb eller lignende - i det omfang sådan disposition efter forsikringsaftalens indhold måtte være mulig".

Spørgerens udbetaling af forsikringsydelsen til kundens kreditor medfører, at kundens gæld til sin kreditor reduceres tilsvarende, jf. nedenfor under spørgsmål 2. Som nævnt ovenfor må kunden anses for "den sikrede", jf. forsikringsaftalelovens § 2, stk. 3, og har derfor ret til forsikringsydelsen ved udbetalingen.

Endvidere har kunden den fulde rådighed over sin egen forsikringsdækning, idet kunden med virkning overfor spørgeren kan vælge forsikringsdækningen til og fra ved sin til- og framelding til forsikringen

overfor banken. Banken har i sin egenskab af "grupperepræsentant" heller ikke nogen administrative opgaver overfor kunden i det påtænkte forsikringsarrangement og kan derfor alene anses for at formidle en forsikringsdækning mellem spørgeren og bankens kunder mod betaling.

Efter en samlet vurdering må bankens kunde, der har ret til forsikringsydelsen ved udbetaling og en selvstændig rådighed over sin forsikringsdækning, anses for den skatteretlige ejer af den påtænkte forsikring, uanset at banken formelt er forsikringstager i aftalen med spørgeren.

SKAT er således ikke enig med repræsentanten i, at banken skal anses for ejer af den påtænkte forsikring.

Idet banken som forsikringstager ikke også er ejer af den påtænkte forsikring og kreditor på det lån til kunden, som skal omfattes af den påtænkte forsikring, er faktum i nærværende sag ikke sammenligneligt med TfS 1992, 495 LR, hvor kreditor var forsikringstager og ejer af forsikringen i et forsikringsarrangement, der skulle dække kreditors tab på kreditors egen fordring mod debitor. Allerede af denne grund er TfS 1992, 495 LR efter SKATs opfattelse ikke relevant for nærværende sag.

Kunden vil derfor både være den forsikrede i og ejeren af den påtænkte forsikring, som herefter skal beskattes efter pensionsbeskatningslovens § 49.

Spørgerens udbetalinger til kundens kreditor vil derfor være indkomstskattepligtige for kunden efter pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 2, jf. § 55.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at reduktionen af kundens restgæld på privatlånet i forbindelse med spørgerens forsikringsudbetalinger til kreditor ikke er en skattepligtig gælds eftergivelse efter kursgevinstlovens § 21 for kunden.

Begrundelse

Det fremgår af kursgevinstlovens § 21, stk. 1, at gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld medregnes i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gælds eftergivelsen mv.

Gevinsten skal medregnes ved opgørelsen af kapitalindkomsten, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 2.

Efter det oplyste vil spørgeren i forbindelse med forsikringsbegivenhedens indtræden, dvs. kundens ufrivillige arbejdsløshed, udbetale forsikringsydelsen direkte til kundens kreditor, således at spørgeren dækker kundens betalingsforpligtelser på lånet, så længe forsikringsbegivenheden er til stede.

Spørgeren vil foretage udbetalingen på vegne af kunden i henhold til de gældende betalingsbetingelser mellem kunden og dennes kreditor, og spørgerens udbetaling til kundens kreditor vil reducere kundens restgæld på lånet tilsvarende.

Kunden bliver således ikke frigjort fra sin gæld til kreditor i større omfang end de udbetalte forsikringsydelser fra spørgeren til kreditor, og der foreligger derfor ikke en eftergivelse af gæld fra kreditor til kunden i medfør af kursgevinstlovens § 21, stk. 1.

Hertil kommer, at det følger af besvarelsen af spørgsmål 1, at kunden har retten til den udbetalte forsikringsydelse fra spørgeren. Derfor kan spørgerens betaling af kundens gæld herefter sidestilles med kundens egen betaling af gælden til kreditor.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at banken har et skattemæssigt fradrag for præmiebetalingen til spørgeren.

Begrundelse

Det fremgår af statsskattelovens § 6, at driftsomkostninger kan fradrages.

Det er SKATs opfattelse, at præmieindbetalingerne fra kunderne, som banken viderebetaler til spørger, har karakter af fradragsberettigede udgifter og derfor er fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6.

SKAT er derfor i overensstemmelse med det af repræsentanten anførte enige i, at banken alene skal beskattes af sin nettoindkomst, jf. statsskattelovens §§ 4-6.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Lov om forsikringsaftaler (Forsikringsaftaleloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1237 af 9. november 2015 med senere ændringer.

Forsikringsaftaleloven § 2:

"§ 2. Ved selskabet forstås i denne lov forsikringsgiveren.

Stk. 2. Ved forsikringstageren forstås den, der med selskabet har sluttet aftale om forsikring.

Stk. 3. Ved den sikrede forstås den, som, hvis en forsikringsydelse kommer til udbetaling, har ret til ydelsen.

Stk. 4. Ved en forbrugerforsikring forstås en forsikringsaftale, hvor forsikringstageren (forbrugeren) ved aftalens indgåelse hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Selskabet har bevisbyrden for, at en forsikringsaftale ikke er en forbrugerforsikring."

Forsikringsaftaleloven § 35:

"§ 35. Enhver lovlig interesse, der lader sig ansætte i penge, kan være genstand for skadesforsikring. Forsikringen kan tegnes for forsikringstagerens eller tredjemands interesse."

Forsikringsaftaleloven § 57:

"§ 57. Når forsikringsbegivenheden indtræder, tilkommer retten til erstatning den, hvis interesse forsikringen skal dække, selv om han ikke har fået meddelelse om forsikringen.

Stk. 2. Forsikringstageren kan dog med bindende virkning forhandle med selskabet om erstatning og oppebære denne, medmindre en bestemt angiven person af forsikringstageren er opgivet eller nogen selv har anmeldt sig til selskabet som berettiget, eller den sikrede har en ved tinglysning i tingbogen eller bilbogen sikret ret. Bestemmelsen i § 56, sidste punktum, finder tilsvarende anvendelse."

Lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015 med senere ændringer.

Pensionsbeskatningslovens § 49:

"§ 49. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den forsikrede kan fradrages udgifter til arbejdsløshedsforsikring. Personer, som er skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, jf. dog kildeskattelovens §§ 5 A-5 D, kan kun opnå fradrag efter 1. pkt. i indkomst omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1 eller 4, eller i arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og barselsdagpenge omfattet af kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 12, og kun i det omfang udgiften efter udenlandske regler ikke kan fradrages ved beskattning i udlandet. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for personer, som er omfattet af kildeskattelovens § 1, og som anses for hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Stk. 2. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes udbetalinger fra arbejdsløshedsforsikring, jf. dog ligningslovens §§ 30 og 31."

Pensionsbeskatningslovens § 54:

"§ 54. § 18 om fradragsret for forsikringspræmier m.v. gælder kun for personer, der er fuldt skattepligtige her i landet.

Stk. 2. Fradragsretten efter § 18 og § 49, stk. 1, tilkommer ejeren af den pågældende forsikring m.v., uanset hvem der har foretaget indbetalingen, og er begrænset til forfaldne eller indbetalte forsikringspræmier m.v., mens ejeren er fuldt skattepligtig her i landet."

Pensionsbeskatningslovens § 55:

"§ 55. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, § 46, stk. 1, § 49, stk. 2, § 53, § 53 A, stk. 2, 3 og 5, og § 53 B, stk. 6, påhviler ejeren, den pensionsberettigede, den, der efter ejerens eller den pensionsberettigedes død i henhold til bestemmelserne i policen m.v. er berettiget til de pågældende udbetalinger, den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. Indkomstskattepligten i henhold til § 20, stk. 1, nr. 4, og § 46, stk. 1, påhviler dog ejerens, eller den pensionsberettigedes fraskilte eller fraseparerede ægtefælle, når ydelserne tilfalder ægtefællen i kraft af udlodning ved skifte af fællesbo eller den, der efter ægtefællens død i henhold til policen m.v. er berettiget til pension, jf. § 30, stk. 2.

Forarbejder

Forslag til lov om beskattning af pensionsordninger m.v. (Lovforslag nr. 26 af 7. oktober 1970).

Bemærkningerne til § 4 om definitionen af at være "forsikret" og definitionen af at være "ejer":

"Forsikringen skal opretholdes med forsikringstageren som forsikret og ejer af forsikringen. Hvis indbetalingerne helt eller delvis foretages af en arbejdsgiver som led i en pensionsaftale, kan arbejdsgiveren dog stå som forsikringstager, men i så fald med arbejdstageren som forsikret og ejer af forsikringen.

Kravet om, at forsikringstageren, respektive arbejdstageren, skal være forsikret, d. v. s. at forsikringen skal være tegnet på dennes liv, skal sikre, at ordningen fremtræder som en pensionsordning. Der skal således være tale om *enten* en livrente- eller invaliderenteforsikring, hvorved der alene tilsikres alders- eller invalidepension, så længe den pågældende arbejdstager eller selvpensionist selv er i live, *eller* en overlevelserente, hvorved der efter den pågældendes død tilsikres eventuel efterlevende ægtefælle eller mindreårige børn enke-, enkemands- eller børnepension. Efter renteforsikringsloven gælder der ikke noget tilsvarende vilkår om, at en forsikring skal være tegnet på "hovedpersonens" eget liv, men en bestående forsikring, der på dette punkt ikke opfylder forslaget vilkår (f. eks. en livrente, der som led i en pensionsordning for en arbejdstager måtte være tegnet med arbejdstagerens hustru som forsikret), vil kunne fortsættes uændret, jfr forslaget § 7.

Ved forsikringens "ejer" må forstås den person, som har samtlige ejerbeføjelser i henhold til forsikringsaftalen, herunder navnlig retten til at oppebære samtlige forsikringsydelser, så længe han lever, og til at bestemme, hvem der som begunstiget skal være berettiget til forsikringsydelser (overlevelserente) efter hans død samt til at disponere over forsikringen ved genkøb eller lignende - i det omfang sådan disposition efter forsikringsaftalens indhold måtte være mulig. Ejervilkåret vil dog ikke være til hinder for, at den pågældende ved aftale med trediemand forpligter sig til i et nærmere angivet omfang at undlade ændringer i en bestående forsikringskontrakt. En sådan båndlæggelsesaftale vil næppe være praktisk forekommende i selvpensioneringsordninger. I aftalen vedrørende en pensionsordning i ansættelsesforhold, der hviler på forsikring, vil der derimod normalt være optaget sådanne båndlæggelsesvilkår, at arbejdstageren ikke uden arbejdsgiverens samtykke kan foretage nogen disposition vedrørende forsikringen, så længe denne løber. I henhold til renteforsikringslovens § 3, stk. 1, er det et skattemæssigt krav, at der mellem arbejdsgiver og arbejdstager er aftalt sådan båndlæggelse, og der vil ikke efter forslaget være noget til hinder for, at der fremtidig træffes tilsvarende båndlæggelsesaftale."

Praksis

Skatterådets bindende svar af 24. maj 2016 (SKM2016. 256. SR).

"Skatterådet kan bekræfte, at en præmiefritagelse som følge af ufrivillig arbejdsløshed, maksimalt svarende til den årlige præmie på skadesforsikringsproduktet, fx indboforsikring, vil være skattefri for spørgers privatkunder. Præmiefritagelsen kan enten ske som tilbagebetaling af præmien eller ved fritagelse for kommende præmieindbetaling. Forsikringsordningerne (c, d og e) er enten en integreret og obligatorisk del af skadesforsikringen eller en selvstændig gruppeforsikring afholdt af enten spørger eller kunden. Skatterådet kan endvidere bekræfte, at skadesforsikringskunden ikke opnår fradragsret for den del af den samlede præmie for skadesforsikringen - uanset ordningstype - der vedrører præmiefritagelsen ved ufrivillig arbejdsløshed. Skatterådet kan endelig bekræfte, at skadesforsikringskunden ikke er skattepligtig af den præmie, som spørger finansierer for kunden under ordningstypen benævnt "d".

Skatterådets bindende svar af 26. august 2014 (SKM2014. 643. SR)

"Et forsikringsselskab ønskede at tilbyde sine kunder et nyt forsikringsprodukt, som skulle sikre, at en person fortsat kunne betale ydelsen på sine lån under ufrivillig ledighed. Skatterådet kunne bekræfte, at der under hensyntagen til de oplyste forsikringsbetingelser i den såkaldte interventionserklæring nr. 1, var tale om en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, og at låntager havde fradragsret for renteudgifter betalt via forsikringsydelse. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at der under hensyntagen til de oplyste forsikringsbetingelser i den såkaldte interventionserklæring nr. 2,

var tale om en arbejdsløshedsforsikring, der ikke var omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49, men Skatterådet kunne bekræfte, at låntager ikke havde fradragsret for renteudgifter betalt via forsikringsydelse. Skatterådet kunne bekræfte, at der ikke var tale om en arbejdsløshedsforsikring omfattet af pensionsbeskatningslovens § 49 og at låntager ikke havde fradragsret for renteudgifter betalt via forsikringsydelserne, hvis långiver tegnede de individuelle forsikringer hos forsikringsselskabet med låntager som den forsikrede".

Skatterådets bindende svar af 28. august 2012 (SKM2012. 644. SR)

"Et selskab tilbød dets kunder en "arbejdsløshedsforsikring" tilknyttet et "kudekort". Skatterådet kunne bekræfte, at kundens "præmie"-indbetalinger hertil ikke var fradragsberettiget for kunden. Skatterådet kunne endvidere bekræfte, at udbetalinger fra forsikringsselskabet til selskabet i tilfælde af en kundes arbejdsløshed ikke ville være skattepligtige for kunden. Skatterådet fandt videre, at udbetalingen fra forsikringen skulle stilles på samme måde, som det den træder i stedet for, nemlig kundens indfrielse af sin gæld til spørger. Skatterådet kunne ikke bekræfte, at spørger havde fradrag for tab på en fordring på kunden. "

Den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.1.1 "Arbejdsløshedsforsikring"

"(...)

Ejer og forsikrede skal være samme person for at få fradrag. Se PBL § 49, stk. 1, 1. pkt., sammenholdt med PBL § 54, stk. 2.

(...)

Beskatning af arbejdsløshedsdagpenge

Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge er fuldt ud indkomstskattepligtig som personlig indkomst. Se PBL § 49, stk. 2, og PSL § 3.

Det er ejeren, eller den der efter ejerens død efter bestemmelserne i policen er berettiget til udbetalingerne, der er indkomstskattepligtig. Se PBL § 55.

(...)"

Den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.2.2.4 "Afgrænsning mellem reglerne i statsskatteloven og PBL afsnit II A"

"(...)

Statsskattelovens regler er opsamlingsbestemmelser

Statsskattelovens regler er i forhold til reglerne i PBL § 53 A og PBL § 53 B opsamlingsbestemmelser, der samler alle de ordninger, der ikke er omfattet af PBL kapitel 1, eller de to nævnte bestemmelser i PBL afsnit II A.

Statsskattelovens regler er beskrevet i afsnit C. A. 10.4.2.7 om den usymmetriske beskatningsregel i SL § 4, litra c, og beskatningsreglen i SL § 5, litra b.

Se også afsnit C. A. 10.4.3 forskellige typer forsikrings- og pensionsordninger, hvor der gennemgås en række konkrete ordninger, der ikke alle er omfattet af PBL §§ 53 A og 53 B, og som derfor er omfattet af statsskattelovens regler.

Generelt set kan visse ordninger på forhånd udskilles fra PBL §§ 53 A og 53 B og følgelig være omfattet af statsskattelovens regler. Det drejer sig om:

- Udenlandske, lovbestemte, obligatoriske ordninger
- Offentligt administrerede ordninger.

(...)"

Den juridiske vejlednings afsnit C. A. 10.4.2.7 "Den usymmetriske beskatningsregel i SL § 4, litra c og beskatningsreglen i SL § 5 litra b"

"(...)

Dette afsnit handler om de generelle regler i statsskatteloven, der anvendes på forsikrings- og pensionsordninger, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt hvilke ordninger reglerne typisk anvendes på.

(...)

Beskatning af løbende udbetalinger efter SL § 4 litra c

Den skattepligtige indkomst, der omtales her, er den, der bl.a. i SL § 4 litra c omtales som: "pension, livrente, overlevelsere, aftægt og deslige". Se SL § 4.

Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse.

Skattepligten efter SL § 4 litra c gælder, selvom retten til ydelserne er tilvejebragt gennem tidligere indbetalinger, der ikke har været fradrag for.

Skattepligten omfatter efter ordlyden og sammenhængen med SL § 5 litra b udbetalinger i form af løbende ydelser.

Ydelser i form af ratevis udbetaling af en kapital over en i forvejen aftalt tidsperiode - uanset om den umiddelbart berettigede er i live eller ej - er ikke omfattet af bestemmelsen, men er skattefri efter SL § 5 litra b.

Skattefrihed af kapitaludbetalinger efter SL § 5, litra b

Den skattepligtige indkomst omfatter ikke "udbetaling af livsforsikring, brandforsikringer og deslige". Se SL § 5, litra b.

Bestemmelsen er, ligesom SL § 4, litra a, en opsamlingsbestemmelse.

Bestemmelsen omfatter efter praksis bl.a.:

- Engangsudbetalinger fra renteforsikring eller lignende
- Bonusudbetalinger
- Engangsudbetalinger i forbindelse med ophævelse af en pensionsordning med løbende udbetalinger, fx udtrædelsesgodtgørelse fra en pensionskasse.

(...)"

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Bekendtgørelse af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016 med senere ændringer.

Kursgevinstlovens § 21, stk. 1:

"§ 21. Gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld medregnes i det omfang, gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen m.v., jf. tillige § 24 om gevinst som følge af gældseftergivelse ved akkord m.v.

Stk. 2. Gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld til selskaber m.v., hvori den skattepligtige eller dennes nærtstående som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, direkte eller indirekte ejer eller på noget tidspunkt siden påtagelsen af gælden har ejet aktier, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på gevinst på gæld, hvor gælden tidligere har været til et selskab omfattet af 1. pkt., og hvor debitor var insolvent ved overdragelsen fra selskabet. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvor det långivende selskab er et pengeinstitut, og personen direkte og indirekte højst ejer eller har ejet 5 pct. af aktiekapitalen. 1. og 2. pkt. gælder ikke, i det omfang den påtagne forpligtelse er omfattet af ligningslovens § 16 E."

Bekendtgørelse af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015 med senere ændringer.

Personskattelovens § 4:

"§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

(...)

2) skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven,

(...)"

Praksis

Den juridiske vejlednings afsnit C. B. 1.4.3.3 "Gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion – KGL § 21"

"(...)

Regel

Personer og dødsboer, der ikke driver næringsvirksomhed ved finansiering, skal medregne gevinst ved eftergivelse, forældelse, konfusion eller præklusion af gæld, hvis gælden nedskrives til et lavere beløb end fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen mv. Se KGL § 21, stk. 1.

Gevinsten skal medregnes ved opgørelsen af kapitalindkomsten. Se PSL § 4, stk. 1, nr. 2.

Den del af gældseftergivelsen, som bringer fordringen ned til fordringens værdi for kreditor på tidspunktet for gældseftergivelsen, er derimod skattefri.

(...)"

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Lov om indkomstskat til staten (Statsskatteloven), jf. lov nr. 149 af 10. april 1922 med senere ændringer.

Statsskattelovens § 6:

"§ 6. Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

- driftsomkostninger, dvs. de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, herunder ordinære afskrivninger;

(...)"